

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)

Sędziowie: SSA Wiesława Stachowiak

del. SSO Renata Pohl

Protokolant: st. sekr. sądowy Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2018 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

przy udziale zainteresowanej A. Ż.

o podstawę wymiaru składek

na skutek zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 22 listopada 2017 r. sygn. akt VII U 1486/17

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 i zasądzić od J. R. na rzecz pozwanego kwotę 90 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;**
- 2. w pozostałym zakresie oddalić zażalenie;**
- 3. nie obciążać J. R. kosztami postępowania zażaleniowego.**

del. SSO Renata Pohl	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Wiesława Stachowiak
----------------------	--------------------------------	-------------------------

--	--	--

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22.11.2017r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, umorzył postępowanie i nie obciążył J. R. kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Umorzenie postępowania było konsekwencją cofnięcia odwołania z uwagi na koszty procesu. J. R. był stroną procesu w 86 sprawach zawisłych przed Sądem Okręgowym. Cofnął odwołanie przed wyznaczeniem terminu rozprawy i złożył wnioski o nieobciążanie go kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy powołując przepis art.102 k.p.c. nie obciążył J. R. kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Sąd ten uznał, że nieznaczny nakład pracy pełnomocnika organu rentowego (sporządził jedynie odpowiedź na odwołanie), powtarzalny charakter spraw i cofnięcie odwołania przed wyznaczeniem terminu rozprawy, stanowią podstawę do nieobciążania odwołującego kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie 2 i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w stawce minimalnej wynoszącej 900 zł.

Odwołujący w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie strony pozwanej jest częściowo zasadne.

W ocenie Sądu Apelacyjnego przepis art. 102 k.p.c. znajduje zastosowanie w rozpoznawanej sprawie, ale jedynie poprzez częściowe obciążenie odwołującego kosztami zastępstwa procesowego w stawce minimalnej wynikającej z przepisu § 2 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22.10.2015 r. (Dz.U.2015.poz.1804 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym od dnia 27.10.2016 r. Nie można bowiem pominąć, że strona pozwana wniosła odpowiedź na odwołanie, co zasługuje na minimalne wynagrodzenie w wysokości 90 zł.

Podkreślić należy, że nie bez znaczenia dla oceny, czy w sprawie istnieją podstawy do zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. pozostaje fakt cofnięcia przez odwołującego odwołania jeszcze przed wyznaczeniem terminu rozprawy. Poza oszczędzeniem czasu i kosztów okoliczność ta spowodowała również, że aktywność procesowa pełnomocnika strony pozwanej ograniczyła się jedynie do sporządzenia odpowiedzi na odwołanie.

Dodatkowo należy zauważyć, że to samo pismo procesowe, jedynie z drobnymi korektami, zostało następnie wykorzystane jako odpowiedź na odwołania w kilkudziesięciu podobnych sprawach zawisłych przed Sądem Okręgowym.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, należy mieć również na uwadze motywy, jakimi kierował się płatnik składek cofając odwołanie. Były to w zasadzie przyczyny finansowe wynikające z wysokości kosztów zastępstwa procesowego i błędna informacja uzyskana przez odwołującego przed wniesieniem odwołania, że koszty te są znacznie mniejsze.

Sąd Apelacyjny uznał, że powyższe okoliczności uzasadniają zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. i obciążenie odwołującego jedynie częścią kosztów zastępstwa procesowego.

Przedmiot sporu w sprawie stanowiła wysokość podstawy wymiaru składek, a więc jest to sprawa o prawa majątkowe. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uznał za zasadne zastosowanie przy ustalaniu odpowiedniego wynagrodzenia pełnomocnika strony pozwanej, stawki minimalnej, wynikającej z przepisu § 2 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22.10.2015 r. (Dz.U.2015.poz.1804 ze zm.), które to rozporządzenie ma zastosowanie ze względu na datę wniesienia odwołania.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, uwzględniając ilość spraw, w których odwołujący wniósł odwołania dotyczące rodzajowo tożsamyh decyzji i w których pozwany wykorzystał jedno, praktycznie takie samo opracowane przez pełnomocnika stanowisko, wynagrodzenie w kwocie 90 zł należy uznać za odpowiednie ze względu na poniesione przez pozwanego

nakłady i adekwatne do wysiłku i zaangażowania pozwanego w sprawie. Tym samym, wbrew stanowisku zawartemu w zażaleniu, w ocenie Sądu Apelacyjnego, istniały w sprawie uzasadnione podstawy do zastosowania przepisu art. 102 k.p.c.

Kierując się wyżej przytoczonymi argumentami, Sąd Apelacyjny uwzględniając częściowo zażalenie, na podstawie przepisu art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie i zasądził od odwołującego na rzecz pozwanego kwotę 90 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W pozostałym zakresie na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w związku z przepisem art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. nie obciążył J. R. kosztami postępowania zażaleniowego z uwagi na to, że odwołujący uległ żądaniu pozwanego w nieznacznej części.

del. SSO Renata Pohl	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Wiesława Stachowiak
----------------------	--------------------------------	-------------------------